

Інформаційний бюлетень НС

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1090

03.02.2024 (135)

Міхаель Кюнєн

Друга революція Том I: Віра і боротьба

Частина 3

НАЦІОНАЛ-СОЦІАЛІСТИЧНА ІДЕЯ

Це одна з найскладніших проблем, коли-небудь пов'язаних з націонал-соціалістичною ідеєю:

"Націонал-соціалізм - це воля до життя народу, втілена в партії".

Цим реченням я міг би завершити розділ, бо воно говорить про найголовніше. У цьому визначенні вже містяться ідеї Volksgemeinschaft, автаркії та планової економіки, Великої Німеччини, раси та Lebensraum. Для націонал-соціалістів програми - це не догми, а засоби виживання, які слугували лише одній меті:

Забезпечення майбутнього німецького народу та білої раси!

Однак, якщо я зараз даю звіт про всю націонал-соціалістичну ідею, то одразу наголошую, що не хочу створювати нову догму чи переписувати програму НСДАП. Я також не хочу розвивати історію ідеології, яка обмежується періодом 1920-1945 років, але я включаю в свої міркування довгий період заборони і наслідки сьогоденного націонал-соціалістичного руху.

У центрі націонал-соціалістичної ідеї - знання про народну спільноту (Volksgemeinschaft). Народ - це чисельно найбільша природна система, до якої ми все ще можемо відчувати спонтанну лояльність, почуття "приналежності". Існує природний розвиток цього почуття приналежності, від найменшої органічної клітини людської спільноти - сім'ї - до роду, села, міста, регіону і, нарешті, до народу. Якщо ця природна структура народу присутня і неушкоджена, цей народ щасливий, у ньому панує почуття впевненості і самодостатності, навіть погані часи долаються швидко і, в основному, безболісно. Лише завдяки тому, що націонал-соціалізму вдалося створити і сформувати народну спільноту, він зміг протягом шести років чинити рішучий опір усьому світові. Націонал-соціалістична держава не розпалася, і до останньої хвилини не було народного повстання. Лише після очевидної військової поразки народ впав, виснажений шквалом бомб, терором і брехнею. З початком промислової революції це почуття до народу і батьківщини, усвідомлення власної приналежності до національного цілого дедалі більше ховалося. Воно було ще живим до початку Першої світової війни, а потім вичерпалося.

Відчуття приналежності до свого найближчого життєвого кола також було втрачено, оскільки мобільність зросла, а потворність сучасних міст не дозволяла навіть зародитися таким почуттям. Розпалася велика родина, і сьогодні навіть нуклеарна сім'я вже не вважається сучасною. Всі підвалини, на яких може триматися здорова держава, ослабли або хитаються під ударами темних сил. Адже це аж ніяк не є лише неминучим розвитком розвинутого індустріального суспільства; цей розпад механізмів природного порядку заохочується і частково спрямовується прихованим ворогом світу, про якого ми поговоримо пізніше. Занепад природного порядку - це те, що ми можемо безпристрасно спостерігати. Безпорадно нарікати на нього, як це прийнято в буржуазних колах, - нонсенс; ігнорувати його, як це люблять робити вчені націонал-соціалістичного табору, - дурість.

Ми не можемо, як деякі авторитарні освітні диктатури, зупинитися на залишках цих підвалів і правити зі зброєю в кулаці! Ми хочемо використати тугу за природним і безпечним порядком, яка відчувається звідусіль, щоб створити ці підвалини наново. Ми хочемо творити щось нове, а не керувати залишками старого! Таким чином, ми не зациклені на державі та її формі (авторитарній), але наша ідея спрямована на весь народ, є тоталітарною.

Націонал-соціалізм сприймає себе як вольницький, а не авторитарний світогляд, тому він також є революційним, а не консервативним! Націонал-соціалізм - це своєрідна суміш елітарної свідомості та масового руху. Насправді вони є взаємовиключними, але тут ми знаходимо лише одне з

багатьох очевидних протиріч, які дозволяють націонал-соціалізму досягти свого унікального впливу та динамізму. Той факт, що в націонал-соціалістичному русі люди не належать до одного виду, але мають однакову цінність, що від учня початкової школи до студента всі поважають і шанують один одного, що ми не знаємо гордості статусом, а лише безумовне товариство, що тому - коротше кажучи - майбутня національна спільнота вже заздалегідь сформована в націонал-соціалістичному русі, робить цей рух таким привабливим для молоді і для тих, хто відчуває, що їм чогось не вистачає в їхньому житті, - пояснює, чому він такий привабливий для молоді і для тих, хто відчуває, що їм чогось не вистачає в житті. Але це також пояснює інший принцип руху:

Націонал-соціалістичний рух претендує на одноосібну і необмежену владу в Німеччині!

Це було так само вірно вчора, як і сьогодні, і завтра. Націонал-соціалізм - це не партія, яка хоче прийти до влади, щоб реалізувати якусь програму, але він втілює в собі прийдешню спільноту, яка або повністю самостверджується, або не самостверджується взагалі. Трагедія націонал-соціалізму полягала в тому, що Адольф Гітлер не зміг цього досягти, але уклав пакт з реакцією і пожертвував Ернстом Рьомом. Націонал-соціалістична революція провалилася не в 1939 році на початку війни, не в Сталінграді і не в день беззастережної капітуляції, вона провалилася через зречення Другої революції і безглузду жертву найвідданіших націонал-соціалістів 30 червня 1934 року!

Цей принцип сьогодні потрібно дотримуватися ще твердіше, ніж тоді. Націонал-соціалісти дотримуються законів демократії, але вони не приховують, що не допустять ніякої опозиції, коли самі будуть при владі. Опозиція до націонал-соціалізму - це опозиція до народу, а отже, зрада народу!

Партія, яка вимагає для себе необмеженої і одноосібної влади в державі, яка претендує на право формувати майбутню державу в гілках руху вже під час боротьби, така партія потребує особливого принципу організації. Відмінними від усіх інших партій є завдання, які ставить перед собою націонал-соціалістичний рух:

Примирити в собі всі течії, класи і стани народу, завоювати серце народу, виховувати цей народ і формувати модель нового рейху вже в лавах руху. Для того, щоб мати можливість здійснити все це, Адольф Гітлер свого часу створив для свого руху - Націонал-соціалістичної німецької робітничої партії - фюрерпринцип, принцип відбору найкращих, особистої ініціативи та відповідальності, дисципліни та порядку. Це, по суті, військовий принцип,

який протягом тисячоліть добре зарекомендував себе у найбільшій винятковій ситуації, з якою можуть зіткнутися люди та нації: **Війні**.

Навіть демократична держава не відмовляється від цього принципу, коли йдеться про військову сферу. Але чи справді демократи вважають, що проблеми миру менші, ніж проблеми війни, і тому анонімний принцип прийняття рішень більшістю, якому вони віддають перевагу перед принципом лідера як "кращому", тут не доречний? Якщо ні, то чому вони не "демократизують" армію так само, як вони "демократизували" політику? Яка страшна і лицемірна непослідовність!

Я вважаю принцип військового лідера вищим за безвідповідальні випадкові рішення демократії і закликаю перенести його в державну сферу. Це чесно і послідовно. Демократи, з іншого боку, кажуть, що рішення більшості - це священний і перевірений принцип порядку, який повинен бути непорушним. Противників цього принципу переслідують і ув'язнюють, але їм ніколи не спаде на думку керувати власною армією чи поліцією згідно з цими священними принципами.

Я прошу вас, демократи, серйозно:

У чому різниця, наприклад, між військовою сферою та управлінням народним господарством, яке ви так охоче "демократизуєте"? Ви вважаєте, що керувати армією легше, ніж державою? Чи ви добре знаєте, що навряд чи хтось із вас зміг би втриматися біля годівниці, якби довелося нести особисту відповідальність за свої помилкові рішення? Чи не боїтеся ви, що весь ваш жалюгідний дилетантизм впливе назовні, якщо ви більше не зможете спиратися у своїх рішеннях на рішення виборців, засідань колегій чи депутатських фракцій, а будете змушені чесно дивитися людям в очі? Ви більше не знаєте, що рухає людьми, ви більше не говорите з людьми, а говорите в телевізійні об'єктиви, ви не висловлюєте свою чесну думку, а здобуваєте симпатії необізнаних! Ви, демократи, найогидніші істоти, які коли-небудь керували нацією! Молодь у лавах націонал-соціалістичного руху відчуває це і плює на вас!

Звичайно, не існує ідеального принципу порядку, і принцип націонал-соціалістичного фюрера, зокрема, має боротися з однією серйозною проблемою: **вирощуванням здатної керівної еліти**.

Після смерті Адольфа Гітлера більше не існує "справжнього" фюрера. Після війни були лише імітації фюрера, спотворені образи власного марнославства! Націонал-соціалістична підпільна організація **NSDAP/AO (Auslands- und Aufbauorganisation der NSDAP)** заявляє, що після смерті Адольфа Гітлера

ніхто не може претендувати на владу, яка природно належала фюреру на основі його генія, що бути політичним лідером означає нести більшу відповідальність, демонструвати більшу ефективність і приносити більше жертв, ніж інші.

У лавах НСДАП/АО принцип фюрера реалізований найчистішим чином, можливо, краще, ніж навіть у Третьому Рейху. У лавах цього підпільного руху формується войовнича еліта, якій, можливо, незабаром доведеться взяти на себе відповідальність за наш народ, за який ці бійці і сьогодні проходять через тюрми окупаційної республіки. Тут створюється новий тип людини, яка не має нічого спільного з корумпованими, сором'язливими до відповідальності "сановниками" західнонімецької задрипаної держави, але не має нічого спільного з корумпованими, сором'язливими до відповідальності "сановниками". Нові господарі будуть жорсткими, пишатимуться своїми переконаннями і жертвами, на які їм довелося піти; вони любитимуть свій народ і не зрадять його; вони знатимуть бідність і відчай, але засвоять, що воля все подолає. Вони загартуються у переслідуваннях, вони знатимуть своїх супротивників і протистоятимуть їм: **ВОНИ - НОВА НІМЕЧЧИНА!**

Націонал-соціалістична ідея Народного союзу містить зовсім інше уявлення про революцію, ніж те, яке колись мала демократія і яке досі представляє більшовизм. Для нас, націонал-соціалістів, коли ми говоримо про революцію, мова йде не про безладне вбивство, не про криваві бані та зведення старих рахунків, а про абсолютно новий початок, про примирення всіх німців у німецькій державі. Національне повстання 30 січня 1933 року пройшло без жодної розбитої шибки. Це була, безумовно, одна з найпотужніших революцій у світовій історії, але, безумовно, і найменш кривава - не порівняти з кривавою провиною демократів 1789 року або більшовицької Жовтневої революції 1917 року!

Цей принцип стосується і сьогоднішнього націонал-соціалістичного руху. Наша Друга революція стане великою пропозицією примирення, що охопить усіх німців! Загальна амністія звільнить в'язниці, кожному буде надано шанс проявити себе в новій державі всіх німців - як колишнім злочинцям, так і вчорашнім політичним опонентам. Лише коли ця довіра буде розчарована, вони почнуть страйк, як можуть страйкувати лише націонал-соціалісти: **Швидко, жорстко, нещадно і ґрунтовно!**

Злочинність буде енергійно придушуватися, державні та національні зрадники розстрілюватися, антинімецькі сили боротися. Нова, революційна система правосуддя займе місце буржуазної юрисдикції і, відповідно до статуту народного суду, керуватиметься лише одним принципом:

ПРАВИЛЬНИМ Є ТЕ, ЩО ДОБРЕ ДЛЯ НІМЕЦЬКОГО НАРОДУ!

Звичайно, ми, націонал-соціалісти, зробили висновки з поразки 1945 року. Сьогодні ми знаємо, що програли тому, що в національному шаленстві 1933 року не врахували, що вирішальний супротивник був ще живий: **реакція!**

Саме реакція остаточно розгромила націонал-соціалізм, унеможливила перемогу у світовій війні через безодню зради і таким чином загнала німецький народ у найбільшу катастрофу в його новітній історії: **до краху.**

У серцях молодих націонал-соціалістів сьогодні палає ненависть до реакції, до тієї кліки буржуазних консерваторів, які вміють так спритно пристосовуватися і які, навіть після нової перемоги, знову поповняють ряди руху, щоб штовхнути його в прірву, коли фортуна повернеться до них обличчям. Це не повинно повторитися; тисячі молодих бійців, які знають, що поставлено на карту, стоять за цю присягу!

Ми, націонал-соціалісти, більше не довірятимемо цій групі, не користуватимемося їхніми послугами. Буржуазії місце на гнойовій купі історії - але майбутнє належить революціонерам! Всі ми, націонал-соціалісти, німецькі патріоти і борці за свободу, сповідуємо ідею Другої революції. Те, що німецький визвольний рух може розтроцити більшовизм, ми довели в 1933 році; те, що він також подолає реакцію, щоб завершити німецьку революцію, - це заповіт Ернста Рьома, який виконають борці за свободу нового покоління.

Націонал-соціалісти є соціалістами, тобто вони шукають національний німецький шлях до соціалістичної спільноти. Тому вони прагнуть злиття двох великих революційних течій нашого часу - злиття націоналізму і соціалізму. Допоки буржуазні націоналісти та революційні соціалісти протистоятимуть один одному як непримиренні вороги, капіталістична система використовуватиме цю ворожнечу для власного виживання. Лише революційний рух, який використовує вибухонебезпечність національного питання так само, як і енергійно відстоює інтереси знедолених, зможе подолати цю систему. Соціалізм - це не класова боротьба. Соціалізм - це спільна боротьба всіх класів і станів народу за гідне життя!

Проблеми майбутнього величезні. Їх можна вирішити, тільки якщо всі будуть триматися разом

:

Підприємець і робітник, студент і учень, службовець і селянин, об'єднані сталевими узами єдиного, всеохоплюючого руху, експерти якого шукають

реальні рішення, а не перетворюють проблеми на клей. Робоча сила 80-мільйонної нації, її винахідливість, її працьовитість, використані в інтересах усіх німців - це і є німецький соціалізм!

Марксисты підозрюють, що диявол капіталістичної системи - це приватна власність на засоби виробництва. Вони проводять націоналізацію і таким чином вважають, що вирішили проблему, допомогли кращому майбутньому пробитися назовні. Але по суті все залишається по-старому:

Сировина дорога і дефіцитна, люди не мають бажання працювати, величезний плановий апарат приймає дорогі помилкові рішення, економічні проблеми переростають у перманентні кризи. Жодна економіка, якою керували марксисты, не виявилася більш ефективною, ніж капіталістичні системи Заходу. Багато хто робить висновок, що капіталізм найкращий, і смиренно приймає його кризи.

Ви справді все забули?

Що націонал-соціалізм лише за два роки забрав з вулиць шість мільйонів безробітних; що не було страйків, а німецький робітник уперше став рівноправним громадянином, а не експлуатованим пролетарем; що підприємці залишилися власниками своїх заводів, а централізоване управління та керівництво економікою все ж таки забезпечило справедливість; що робітники вперше могли масово виїжджати за кордон, що соціальні виплати були зразковими, що всі професії поважалися, і ніхто не дивився зверхньо на інших за те, що вони нібито виконували чорну роботу; що цінувалася продуктивність, а не атестат про закінчення школи; що німецька економіка працювала на повну потужність, але не потребувала іноземних робітників; що Німеччина була незалежною від капіталістичної світової економіки, і при цьому всім жилося добре; хіба ви забули про все це, німці? Це був німецький соціалізм, досягнення лише шести років миру націонал-соціалістичної держави!

Я не теоретик і не хочу ним бути. Я не маю наміру робити вступ до націонал-соціалістичної економіки. Тим не менш, я хотів би коротко висвітлити кілька моментів, які складають розвиток націонал-соціалістичної національної економіки. Ключовим моментом є ідея корпоративної держави. Націонал-соціалізм не заперечує існування різних верств і класів та їхніх різних інтересів. Однак він не дотримується твердження марксизму про те, що в кінцевому підсумку лише два класи, буржуазія і пролетаріат, повинні протистояти і боротися один з одним. Не впливає вона і з капіталістичного аргументу про те, що боротьба всіх проти всіх, яка називається "вільною грою сил", повинна

автоматично привести до найкращого і найсправедливішого рішення.

Націонал-соціалізм вважає, що загальний контроль над економікою є необхідним для того, щоб не допустити виходу з-під контролю дорогих помилкових рішень, щоб не допустити виробництва абсолютно непотрібних речей, тоді як інші не виробляються, тому що це не було б фінансово вигідним. Щоб зробити можливим загальний контроль, націонал-соціалізм повинен покласти край "вільній грі сил", нинішньому економічному хаосу. Всі вже існуючі професійні об'єднання та групи інтересів будуть об'єднані у великі інституції, організовані за об'єктивними принципами, корпорації, в яких роботодавці, працівники та представники націонал-соціалістичного руху будуть представлені в рівній мірі. У майбутньому співвизначення та співвідповідальність кожного громадянина відбуватиметься через ці корпорації, а не через партії, які воюють одна з одною та стоять на заваді одна одній.

Люди не народжуються в партіях, а народжуються в сім'ї, виростають у місті, селі, регіоні та проводять більшу частину свого життя на своєму робочому місці. Це природні організми суспільства, в якому людина може і повинна мати право голосу. Партії - це щось неприродне, що роз'єднує. Це анахронізм! Однак саме через ці корпорації відбувається планування і контроль всієї національної економіки. Ключем до марксистської економічної політики є власність на засоби виробництва. Хаос планування в комуністичних державах є достатнім доказом хибності цієї ідеї.

Ключовим моментом капіталістичної економічної політики є "вільна гра сил". Зростаюча криза західної економіки спростовує і цю ідею. Ключовим моментом націонал-соціалістичної економічної політики, з іншого боку, є право розпоряджатися засобами виробництва. Це означає, що підприємець повинен підкорятися державним плановим рішенням, які були розроблені за взаємною згодою в корпораціях, і, таким чином, більше не має вільної влади розпоряджатися своїми засобами виробництва, але він залишається власником, тому він продовжує бути зацікавленим працювати добре і дешево, щоб добре заробляти.

Це наша модель рішення, німецький соціалізм:

Економічне планування, яке продовжує надавати приватній економіці можливість вільно розвиватися - в рамках державних планових рішень. Лише якщо підприємець переступає межу, у виняткових випадках, після консультацій з його корпорацією, може бути призначений державний уповноважений. У будь-якому випадку, однак, приватна власність залишається недоторканою; вона є двигуном добре функціонуючої

національної економіки. Національна економіка, побудована таким чином, гарантує, що всі частини національного життя можуть бути спрямовані в одному напрямку.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERTREUE AUSLANDS- UND AUFGABENORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

Seit fast zehn Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder da. Sie ist in der Wachstumszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Überleben von Bewegung, Vernetzung, Verfolgung und Verleumdung haben nicht angeht, das kann der gesunde Menschenverstand hell geblinder Führer Adolf Hitler zu verstehen.

Alle Nationalsozialisten sind von einer abendlichen Kultur- und Kampfbewegung schon schuldig an Schuld an Kampf um die Erlaubnis unserer weißen Völker. Die Bewegung ist zwar nicht geworden, aber die Größe der beständigen Völkern ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die verschiedenen Organe in allen Ländern, die Völkern - gegen alle weißen Völker (7) - zu kämpfen. Sie sind nicht und Eisenkammer, Chiffren und Kampfbewegung.

Ob "legal" oder "illegal", ob im Wahlkampf oder im "Steuerkampf", ob im Propagandakampf weltweit oder auf einem kleinen Gebiet, immer ist jeder Nationalsozialist ein guter Kämpfer!

Hilf Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

НС уведомителен бюлетин
www.nsdapao.org
#1605 19.06.2022 (137)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Преден доклад
Интервю с Моли
Трета част

НСК: Настоящите ни проекти очевидно са свързани с философия и изкуство.

Моли, опишете мисията си за движението на тези теми в политиката.

Моли: Опитвам се да обяснявам фотографично, но най-вече съм се концентрирала върху Адолф Хитлер и Армения на човечеството (www.thirdreichjournal.com/ truth.htm). Беше съм на 21 страници, а нямам още толкова много за правене. Изучаването на Тюркската световна война е абсолютно минало въвеждане от информация. Търсех информация за едно нещо и открих още две неща, които трябва да прочетем. Чувствам се малко като архиволог, който открива

the **NEW ORDER**
Number 174 (202) Printed 2022 April 26, 2022 (236)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the positive National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and social kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and non-winning.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO є найбільшим у світі постачальником націонал-соціалістичної пропаганди!

Друковані та онлайн-періодичні видання багатьма мовами

Сотні книг багатьма мовами

Сотні веб-сайтів багатьма мовами

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info